KVINDEN OG SAMFUNDET
SOM NUTIDS KVINDE SAA FREMTIDS SLÆGT
DRONNING MARGRETHE
UDG. AF DANSK KVINDE SAMFUND

24. Aarg. | 15. Juli 1908. | Nr. 13.

En Republik i en Republik*).

Efter »Outlook« ved Fru *Marie Monrad* f. Frederiksen.

I 1890 tog Wm. R. George, en af New Yorks Borgere, en Flok paa 50 Feriebørn med sig til sit Landsted ca. 40 Mil fra Byen. Naboerne sendte ham Klæder og Fødemidler i saadan Mængde, at han næste Aar tog dobbelt saa mange. Tilførslen af Forplejning holdt Skridt med Gæsterne, og i de fem første Aar blev der ved den Hjælp, som Omegnens medinteresserede Beboere ydede ham, sørget for 2 eller 300 Drenge og Piger hver Sommer. Føde og Klæder kom altsaa som Gaver; han selv holdt autokratisk Justits, og det kunde nok gøres nødig. Hans Liv havde ført ham i Berøring med New Yorks Gadedrenge. Han havde taget virksom Del i Reformpolitiken og ved visse Lejligheder under Gadeopløb paataget sig en Politibetjents Rolle for at søge at øve gavnlig Indflydelse paa de unge Gemytter. Saaledes havde han et Kendskab til disse Gavtyve som kun faa merkantile Forretningsmænd.

Men han var ikke tilfreds med Resultatet. Vel havde Børnene det storartet, de fik alt, hvad de behøvede; men han syntes ikke at mærke synderlig Fremgang moralsk. De frivillige Gaver modtoges snarere af dem med Kritik end med Tak. Henad Efteraaret var det Skik, at Naboerne mødte med Æbler, der spredtes ud over Jorden, og man samledes for at se Drengene slaas om dem til stor Moro for Tilskuerne. Men Mr. George opdagede, at i denne Sport laa snarere en Spore til den samme Graadighed efter at faa noget for intet, som han i Byen havde fundet at være en farlig Kilde til Forbrydelser. Saa bestemte han sig den fjerde Sommer til at forandre Politik, og han meddelte sine Kolonister, at herefter maatte de tjene deres Klæder ved Arbejde. Dette vakte Modstand. De vidste, at hidtil var alt blevet givet til dem, og nu nægtede de at arbejde, kort sagt gjorde Strike. Heldigvis lod Mr. George sig ikke anfægte, han kunde vente. Denne hans Taalmodighed er det, der har været hans Held. Imidlertid var der en af Drengene, der ønskede et Klædningsstykke og meldte sig til Arbejde for at faa det. Nok en fulgte hans Eksempel, saa en tredje, og før Sommeren var omme, arbejdede de alle for, hvad der før var givet dem som Almisse. Æbledagen blev ligeledes afskaffet, og da Børnene vendte hjem, var det ikke alene med en Forestilling om Arbejdets Værd og om Ejendomsret, men ogsaa med en Følelse af Selvrespekt, ligesaa fornøjelig som ny. Den paafølgende Sommer gik han et Skridt videre. Disse Fyre fra den store By var vilde som Dyr, havde ikke mere Begreb om Ejendomsret end disse. Det var en almindelig Plage, at de stjal i Naboernes Frugthaver, og hver Morgen efter Morgensang skete der en korporlig Af-

*) I Tilslutning til de tidligere Artikler i »Kv. og Sf.« om Omsorgen for ulykkeligt stillede Børn, vil denne Afhandling være af stor Interesse for dem, hvem Spørgsmaalet overhovedet interesserer. *Red.*